

andet, som yderligere forlanges af Regeringen, havde man staaet i en stærkere Stilling, og saa havde Regeringen ikke haft saa neemt ved at komme ud over dette Forslag, som det nu er muligt for den, naar Forslaget kommer bag efter og bag efter paa en saadan Maade, at det ikke føles som Tingets udtalte og bestemte Mening, at der ikke er nogen Finanslov mulig uden dette Forslag. Jeg agter som andre ærede Medlemmer her i Tinget — selv om de ikke ere fornøjede med dette Forslags Form — at stemme derfor. Der er jo den Mulighed, at det kan undergaa Forandringer i Landstinget, og at man ser det igen. Det slutter jeg af den højtærede Finansministers Stilling, fordi han dog var mere stemt for det Forslag, hvorved det i Forslaget omtalte Beløb kom alle Landets Kommuner til gode, end for Forslaget i den Form, det nu har. Jeg slutter deraf, at det er rimeligtvis ikke sidste Gang, vi se Forslaget, hvis det da ikke helt skal begraves i Landstinget, hvor man jo undertiden før har haft den politiske Taktik at gøre det helt af med den Slags Forslag. Jeg vil altsaa stemme for det; men har ikke villet undlade at udtale, at jeg tror, at Folketingets Flertal har handlet saaledes med dette Forslag, at der nu ingen Gæst og Kraft er i det, saaledes at det kommer op til Landstinget som en død Ting, som man let vil kunne tage Stilling til. Havde vi derimod fulgt en anden Fremgangsmaade, hvorved Folketinget paa ganske anden Maade havde vist, at det var Alvor med dette Forslag, var det baade for Regeringen og Landstinget blevet meget vanskeligt at komme uden om det.

J. Scavenius: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for ganske kort at motivere min personlige Afstemning over dette Forslag. Jeg har den Opfattelse, at Staten ikke har Raad til at forære Kommunerne $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg tror ikke, at vi have Raad til det for det følgende Aar, det Finansaar, vi snart gaa ind i; thi jeg er overbevist om, at den Finanslov, som er sendt op fra Folketinget til Landstinget, ikke kan blive den endelige Finanslov, thi der er paa denne Finanslov ikke taget de Hensyn, der bør tages til alle Statens Opgaver, saa at det er umuligt at tænke sig, at Regeringen og Landstinget kunne slutte sig dertil. Men selv om jeg har taget fejl heri, vil jeg dog alligevel ikke kunne stemme for Forslaget. Thi Forslaget giver sig vel ud for kun at gælde for et Aar; men ingen kan tvivle paa, at er man først kommen ind paa den Vej, her foreslaas, kommer man ikke derfra igen.

Der kan over for lignende Lovforslag i de enkelte Aar blive Spørgsmaal om at tildele Kommunerne noget mere eller noget mindre, men bort fra den Vej, her er foreslaaet, kommer man ikke, naar man en Gang er kommen ind derpaa. Jeg tror ikke, at Staten har Raad til — selv om den havde det for et enkelt Aar — stadig at gaa den Vej. Jeg tror, at Staten endnu har saa mange uløste Opgaver, og det Opgaver for den nærmeste Fremtid, saa vel paa Forsvarsvesenets Omraade som med Hensyn til Udviklingen paa det aandelige Omraade, saa vel hvad Kunst og Videnskab som hvad den højere og lavere Undervisning angaar, som med Hensyn til Udvikling af Landets materielle Hjelpekilder — saa mange Opgaver, at Staten ikke har Raad til at sætte store Summer, og det er det, der her vil blive Tale om, hvad enten det nu bliver $2\frac{1}{2}$, 2 eller $1\frac{1}{2}$ Mill. om Aaret; i ethvert Tilfælde er det store Summer lagt til dens øvrige aarlige Udgifter. Jeg er overbevist om, at skulle Kommunerne have tildelt Indtægter fra Statens Side, hvad jeg gerne vil være med til, kan det kun ske ved, at Staten fra anden Side erhverver sig ny Indtægtskilder foruden dem, den i Øjeblikket har.

Al hvad jeg her har sagt, følger som naturlig Konsekvens, at heller ikke den Anthydning, som den ærede Ordfører som med i Genhold til en Ytring af den højtærede Finansminister, en Anthydning, som gik ud paa, at der maatte være Mulighed for en Overenskomst om dette Forslag, naar man ikke forlangte, at der skulde tages Bestemmelser om det mulig fremtidige, men i og for sig højest tvivlsomme Overstud, men kun taget Bestemmelse om et ifølge allerede aflagt Statsregnskabs fremkommet Overstud — heller ikke den Anthydning vil forandre min Stilling; thi selv med den Indskrænkning vil jeg ikke være i Stand til at stemme for et Lovforslag i denne Retning; thi jeg tror, som sagt, at Staten har saa mange Formaal og saa store Opgaver og i det enkelte i Øjeblikket saa uoverselgelige og saa uforsudelige Opgaver, at det vilde være højest beklageligt, at man vilde, hvis der i øvrigt kunde være Mulighed derfor, undlade atter at erhverve sig en god Kassebeholdning og en stor Reservereserve.

Det er altsaa min ene Grund til at sige nej, at jeg mener, at Staten ikke har Raad til at gaa denne Vej. — Min anden Grund er den, at jeg mener, at den Fordeling, her er foreslaaet, er uretfærdig. Jeg skal ikke her paa nogen Maade optage en Diskussion om, hvorvidt Landkommunerne ere mere bebyrdede end Bykommunerne eller omvendt,